

Udgivet på U-landsnyt.dk (<http://www.u-landsnyt.dk>)[Hjem](#) > Agent Orange dræber stadig

Agent Orange dræber stadig

12:33 | 15.08.12 |

[Nyt fra den 3. verden](#) [1] [Asien](#) [2] [Agent Orange](#) [3] [Da Nang](#) [4] [dioxin](#) [5] [syntetisk gift](#) [6] [Vietnam-krigen](#) [7][f Anbefal](#) 0

Af Thomas Bo Pedersen

Et enkelt 'oprensings-projekt' bør ikke udviske skampletten på USA efter de enorme dioxin-ødelæggelser på mennesker og miljø i Vietnam

Det var virkelig godt nyt, da U-landsnyt.dk - og mange andre medier over hele kloden - forleden omtalte den amerikanske bevilling til oprensning af den gamle luftbase i Da Nang.

Godt, at der omsider sker noget efter års forundersøgelser – og ganske godt spin af den amerikanske ambassade i Hanoi at få denne meget, meget grimme sag så positivt omtalt i medier over hele verden.

Indrømmet - det er positivt, at den kvarte million mennesker, som på det 40. år bor oven på en tikkende, genetisk dioxin-bombe, nu kan se frem til, at der bliver ryddet op.

Dioxin er verdens hidtil mest potente syntetiske gift, og koncentrationerne i Da Nang er målt til at være mere end 100 gange over USA's eget sikkerheds-niveau. Men så er der ikke mere godt at sige om den sag. Tværtimod.

Igennem næsten 30 år har jeg fra sidelinjen fulgt de vietnamesiske, amerikanske, australske, koreanske og canadiske ofres kamp for at få hjælp til deres ufattelige lidelser som følge af brugen af Agent Orange under Vietnam-krigen.

Det værste er nok, at de skæbner, jeg selv mødte første gang i 1980'erne på de nedslidte vietnamesiske hospitaler og landsby-klinikker ligner dem, som jeg møder i dag under besøg hos Agent Orange-ofre fra nogle af de værste ramte områder i Vietnam – Thai Binh, Da Nang, Kontum og i Ho Chi Minh Byen, det tidligere Saigon.

Nye ansigter – samme tragedie

Ansigterne er nye, men angsten, håbløsheden og den forgæves kamp mod døden er den samme i dag. Skæbnerne i Thai Binh provinsen i det nordlige Vietnam er måske de mest skræmmende eksempler på, hvad Agent Orange kan forvolde.

Thai Binh er aldrig selv blevet udsat direkte for Agent Orange. Sprøjtetogterne fandt udelukkende sted i det sydlige og centrale Vietnam. Men Thai Binh er den provins i Nord, som sendte flest soldater til kampene i det sydlige Vietnam, der i midten og slutningen af 1960'erne typisk foregik i de kraftigst besprøjtede landområder.

Mange tusinde soldater vendte hjem efter krigen med en skjult følgesvend, som sætter sig tragiske spor den dag i dag.

I Thai Binh finder man både 2. og 3. generations ofre med de mest ubeskrivelige fødselsdefekter – og en dramatisk overrepræsentation af tidligere meget sjældne kræftlidelser og hudsygdomme blandt de overlevende veteraner.

En af mange er 70-årige Tran, som er ved at give helt op, nu da han er alene om at tage sig af sin handicappede søn og dennes multi-handicappede, stærkt retarderede to børn. Han får et overlevelses-tilskud på ca. 50 DKK om måneden fra VAVA, den lokale afdeling af Agent Orange-ofrenes organisation.

På egne ben – uden ben

Kontum i det centrale Vietnam repræsenterer en anden vinkel på arven efter Agent Orange. Her lever marginaliserede, etniske minoriteter i ofte isolerede landsbysamfund.

Hvor Agent Orange-ofrene i det øvrige Vietnam får en smule hjælp af det udpinte vietnamesiske sundhedssystem og internationale NGO'er, er hjælpen i de mere isolerede landsbysamfund i det centrale Vietnam minimal.

"I kommer jo med Guds Velsignelse," sagde en dødsmerket kvinde, da vi efter råd fra den lokale NGO havde en karton kvart-liters mælke-kartoner med som gave.

I Ho Chi Minh Byen har jeg lært et sandt livstykke at kende: 22-årige Hoan. Hun bor på en 12-sengs stue på Tu Du hospitalet og tager trappen op med sine gæster til 3. sal. Ganske imponerende i betragtning af, at hun er født uden underben og med én arm.

Det har heller ikke forhindret hende i at tage en bachelor i engelsk og skrive til præsident Obama for at bede om hjælp til Agent Orange ofrene i Vietnam.

Hun havde googlet ham og fundet et brev, Obama som et led i sin valgkampagne havde skrevet til sine døtre. Jeg vil være præsident for at være med til at give et bedre liv – ikke bare til mine egne døtre – men til alle døtre, lyder Hoan's udlægning af Obama's politiske vision.

-Så derfor syntes jeg, at Obama skulle vide, at han har nogle døtre i Vietnam, som meget gerne vil have et bedre liv!

Hoan har ikke fået svar, men hun har dog fået ørenlyd i USA som vidne sidste år i en kongres-høring om Agent Orange.

I Da Nang – fem minutters kørsel fra det område hvor dioxin-oprensningen nu går i gang – ligger 19-årige Toan og hans lillebror Nhien på betongulvet.

Væggen ved siden af dem har deres mor dekoreret med eksamens-beviser og flids-præmier fra den lokale skole. Begge drenge har slidt forgæves.

Deres knogler degenerer langsomt, men ubønhørligt, sådan som man ser det hos mange andre børn, der er født i de besprøjtede områder. De kommer næppe til at opleve fuldførelsen af det berømmede oprensings-projekt.

Ladt i stikken

Der er en vigtig pointe i at nævne disse konkrete skæbner, for i det officielle USA's optik eksisterer de ikke.

USA anerkender fortsat ikke, at der er en sammenhæng imellem Agent Orange og de mange tusinde mennesker, der menes at lide under eftervirkningerne.

Man kan håbe, at 'miljø-projektet' i Da Nang er det første lille hul i den ellers uigennemtrængelige mur, som ofrene er løbet ind i gang på gang, når de har opfordret USA til at vedkende sit ansvar og yde omfattende humanitær bistand.

Men jeg er ikke optimistisk, for selv den mindste indrømmelse vil formentligt være lige præcis det, der skal til for at åbne dørene til de amerikanske forbunds-domstole med sagsanlæg i den tre-cifrede milliard-klasse.

Både de amerikanske veteraner og deres allierede kampfæller fra krigen samt de vietnamesiske ofre har talrige gange forsøgt at lægge sag an, men juridiske spidsfindigheder har kvalt dem alle i fødselen.

Efter fire årtiers pres har Pentagon's Veteran Administration etableret en fond, hvor amerikanske veteraner kan søge om hjælp til betaling af deres læge-regninger, hvis de har lidelser, som kan henføres til tjeneste under krigen i de besprøjtede områder. Men der er tale om en teknisk facilitet – uden indrømmelser, der kan udløse retssager.

De vietnamesiske ofre og de soldater, som kæmpede sammen med USA i Vietnam, er fortsat ladet i stikken. Det er overladt til private NGO'er, herunder en del amerikanske skal det retfærdigvis siger, at foretage den egentlige oprydning efter Agent Orange i Vietnam.

Det er en skamplet, som verden aldrig bør give USA mulighed for at viske af.

Thomas Bo Pedersen er bosat i Hanoi, hvor han er dansk erhvervsmand. Han har tidligere været ansat på den danske ambassade i Hanoi. Han deltager på frivillig basis i støtte-arbejdet for Agent Orange-ofre og holder med mellemrum foredrag herom i Danmark.

Emneord for denne artikel:

[Nyt fra den 3. verden](#) [1] [Asien](#) [2] [Agent Orange](#) [3] [Da Nang](#) [4] [dioxin](#) [5] [syntetisk gift](#) [6] [Vietnam-krigen](#) [7]

[Log på for at kommentere](#) [10]

Kilde-URL: <http://www.u-landsnyt.dk/nyhed/15-08-12/agent-orange-dr-ber-stadig>

Links:

[1] <http://www.u-landsnyt.dk/nyt-fra-den-3-verden>

[2] <http://www.u-landsnyt.dk/asien>

[3] <http://www.u-landsnyt.dk/emne/agent-orange>

[4] <http://www.u-landsnyt.dk/emne/da-nang>

[5] <http://www.u-landsnyt.dk/emne/dioxin>

[6] <http://www.u-landsnyt.dk/emne/syntetisk-gift>

[7] <http://www.u-landsnyt.dk/emne/vietnam-krigen>

[8] <http://www.addthis.com/bookmark.php?v=250&pub=xa-4a5de2b72025f861>

[9] <http://dev.u-landsnyt.dk/adserve/www/delivery/ck.php?n=a5740ff5&cb=1289034067>

[10] <http://www.u-landsnyt.dk/user>